

รูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาไทย เพื่อเสริมสร้างการรู้เรื่องการอ่าน
และสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

A Thai Language Learning Management Model to Enhance Reading Literacy
and Communication for the Secondary School Students

กมลวรรณ นาคนนท์¹ ปรีชา สามัคคี² และไกรเดช ไกรสกุล²

สาขาการจัดการนวัตกรรมเพื่อการพัฒนา¹

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช²

E-mail: Kamonwanree37@gmail.com

Received: December 17, 2018; Revised: February 21, 2019; Accepted: March 1, 2019

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพการจัดการเรียนรู้ภาษาไทย เพื่อเสริมสร้างการรู้เรื่องการอ่านและสื่อสาร ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น 2) พัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาไทย เพื่อเสริมสร้างการรู้เรื่องการอ่านและสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น และ 3) ทดลองใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาไทย เพื่อเสริมสร้างการรู้เรื่องการอ่านและสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ตัวอย่างได้แก่ ครูที่ได้รับรางวัลจำนวน 3 คน ครูที่มีประสบการณ์จำนวน 10 คน และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนรัตนอุบลรัตน์ อำเภอดวง จังหวัดนครศรีธรรมราชซึ่งได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย โดยการจับฉลากจำนวน 34 คน สถิติที่ใช้ ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบที และค่าดัชนีความสอดคล้อง

ผลการวิจัยพบว่า

1. ครูเป็นผู้จัดระเบียบในการทำงานและให้ข้อเสนอแนะต่าง ๆ และฝึกฝนให้นักเรียนรู้จักคิด รู้จักใช้เหตุผล และให้นักเรียนลงมือทำด้วยตนเอง

2. ผลการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ พบว่ามีองค์ประกอบ คือ 1) หลักการและเหตุผล 2) เป้าหมายและวัตถุประสงค์ 3) เนื้อหาสาระ 4) กิจกรรมการเรียนรู้ ซึ่งมีขั้นตอนคือ นำเข้าสู่บทเรียน ทดสอบก่อนเรียน ปฏิบัติกิจกรรม 6 ชั้น 5) สื่อ/แหล่งการเรียนรู้ 6) การวัดผลและประเมินผล มีค่าดัชนีความสอดคล้อง 0.87

3. ผลการทดลองใช้รูปแบบ พบว่ามีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 นักเรียนมีทักษะการรู้เรื่องการอ่านและสื่อสารผ่านเกณฑ์ที่กำหนดผลการประเมินความสนใจความร่วมมือในกิจกรรมรายกลุ่ม และรายบุคคลพบว่าผ่านเกณฑ์ที่กำหนดและมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนร้อยละ 84.55 ซึ่งผ่านเกณฑ์ตามที่กำหนด

คำสำคัญ: การจัดการเรียนรู้ภาษาไทย รู้เรื่องการอ่านและสื่อสาร ทักษะการรู้เรื่องการอ่านและสื่อสาร

Abstract

The purposes of this research were to 1) study conditions of Thai language learning management to enhance reading literacy and communication for the secondary school students, 2) develop a Thai language learning management model to enhance reading literacy and communication for the secondary school students, and 3) try out the Thai language learning

management model to enhance reading literacy and communication for the secondary school students. The samples were 3 teachers receiving awards, 10 teachers having experiences, and 34 students studying in the 9th grade from Thanaratta School, Chawang District, Nakhon Si Thammarat Province randomized by simple random sampling by drawing lots. The statistics were mean, standard deviation, t-test, and Item-Objective Congruence Index (IOC).

The results were as follows.

1. The teachers organized rules for the students to work, gave advice to them, trained the students to know how to think and use reasons, and worked by themselves.

2. The results of the development of the learning management model showed that the model consisted of 1) principles and reasons, 2) goals and objectives, 3) contents, 4) learning activities: introduction to lessons, a pretest, and 6 procedures of activity implementation, 5) media/learning resources, and 6) measurement and evaluation. The IOC of the model was at 0.87.

3. The results of the trial of the model revealed that the mean score of the posttest was higher than that of the pretest with the statistical significance at .05. The students' skills on reading literacy and communication met the requirement. The results of the evaluation on paying attention on participating in group and individual activities met the requirement and the learning achievement score was 84.55% which met the requirement.

Keywords: Thai Language Learning Management, Reading Literacy and Communication, Skills for Reading Literacy and Communication

บทนำ

ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ของชาติเป็นสมบัติทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพและเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทย เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน และดำรงชีวิตร่วมกัน ตลอดจนนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพให้มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ (กระทรวงศึกษาธิการ 2551) แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 กำหนดให้มีการยกระดับคุณภาพการศึกษาสู่ความเป็นเลิศในทุกระดับและยกระดับการเรียนรู้ โดยเน้น การพัฒนาคุณภาพการศึกษาขั้นพื้นฐานทั้งการบริหารจัดการโรงเรียนขนาดเล็ก ปรับระบบการจัดการเรียนการสอน และการพัฒนาคุณภาพครูทุกระดับ รวมทั้งการยกระดับคุณภาพการศึกษาสู่ความเป็นเลิศในสาขาวิชาที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน และพัฒนาระบบทวิภาคีหรือสหกิจศึกษาให้เอื้อต่อการเตรียมคนที่มีทักษะให้พร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงาน นอกจากนี้ต้องให้ความสำคัญกับการ สร้างปัจจัยแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ตลอดชีวิตทั้งสื่อการเรียนรู้และแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพเมื่อจบการศึกษา ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นโดยผู้เรียนจะต้องอ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองเป็นทำนองเสนาะได้ถูกต้อง เข้าใจความหมายโดยตรงและความหมายโดยนัยจับใจความสำคัญและรายละเอียดของสิ่งที่อ่านแสดงความคิดเห็นและข้อโต้แย้งเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านและเขียนกรอบแนวคิด ผังความคิด ย่อความ เขียนรายงานจากสิ่งที่อ่านได้ วิเคราะห์วิจารณ์อย่างมีเหตุผลลำดับความอย่างมีขั้นตอนและความเป็นไปได้ของเรื่องที่อ่านรวมทั้งประเมินความถูกต้องของข้อมูลที่ใช้นับสนุนจากเรื่องที่อ่าน (กระทรวงศึกษาธิการ 2552) ซึ่งการจัดการเรียนรู้มุ่งเน้นผู้เรียนเป็น

สำคัญบนพื้นฐานความเชื่อว่าทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพซึ่งการเรียนรู้ต้องมีประสิทธิภาพและเพื่อนำไปใช้ในชีวิตรจริงแบ่งออกเป็น 5 สาระได้แก่ การอ่าน การเขียน การฟังการดู การพูด หลักการใช้ภาษา วรรณคดีและวรรณกรรม (กระทรวงศึกษาธิการ 2552) ซึ่งธรรมชาติของสาระการเรียนรู้ภาษาไทยเป็นเรื่องของทักษะ ซึ่งจะแยกเนื้อหาสาระของทักษะแต่ละชั้นปีโดยเด็ดขาดไม่ได้ จำเป็นจะต้องมีกระบวนการฝึกทักษะต่าง ๆ ให้ต่อเนื่องกันไป (กรมวิชาการ 2546) ซึ่งสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 มาตรา 22 กำหนดว่า การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ โดยการจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกการปฏิบัติให้ทำได้ คิดเป็น ทำเป็นรักการอ่านและเกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง (กระทรวงศึกษาธิการ 2553)

วัตถุประสงค์ในการอ่านของแต่ละบุคคลย่อมแตกต่างกันออกไป เช่น อ่านเพื่อความรู้อ่านเพื่อให้เกิดความคิด อ่านเพื่อความเพลิดเพลิน อ่านเพื่อความจรรโลงใจ เป็นต้น ซึ่งผู้อ่านจำเป็นต้องทราบเป้าหมายของการอ่านนั้น ๆ ไว้ก่อนอ่านทุกครั้ง การอ่านมีคุณค่าต่อมนุษย์เนื่องจากการสนองความต้องการของมนุษย์เกิดความคิดสร้างสรรค์ พัฒนาการคิดให้ก้าวหน้า ส่งผลให้เกิดการพัฒนาในอาชีพ ทำให้มนุษย์ทันต่อเหตุการณ์และยังสามารถช่วยในการอำนวยความสะดวกสบายในชีวิตประจำวัน (จริลักษ์ณ์ จิรวินูลย์ 2546)

จากที่มาและความสำคัญดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยได้ตระหนักและเห็นความสำคัญที่ต้องยกระดับคุณภาพผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้บรรลุเป้าหมาย นโยบาย ของสถานศึกษา จึงจำเป็นต้องอย่างยิ่งที่จะต้องแก้ปัญหาในเรื่องการเรียนรู้เรื่องการอ่านและสื่อสารได้ เพื่อให้นักเรียนสามารถนำความรู้ไปใช้ในการพัฒนาการเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยให้มีประสิทธิภาพ ตลอดจนสามารถนำไปประยุกต์ใช้ศึกษาในวิชาแขนงต่าง ๆ และนำไปใช้ในชีวิตรประจำวันได้ดียิ่งขึ้น จึงได้จัดทำรูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาไทย เพื่อเสริมสร้างการเรียนรู้เรื่องการอ่านและสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นขึ้น เพื่อแก้ปัญหา และพัฒนาในเรื่องดังกล่าว

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพการจัดการเรียนรู้ภาษาไทย เพื่อเสริมสร้างการเรียนรู้เรื่องการอ่านและสื่อสารระดับมัธยมศึกษาตอนต้น
2. เพื่อพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาไทย เพื่อเสริมสร้างการเรียนรู้เรื่องการอ่านและสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น
3. เพื่อทดลองใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาไทย เพื่อเสริมสร้างการเรียนรู้เรื่องการอ่านและสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ครูที่ได้รับรางวัล และครูที่มีประสบการณ์ในการสอนภาษาไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นจากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 12 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในอำเภอฉวาง จังหวัดนครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 ตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นครั้งนี้เป็นครูที่ได้รับรางวัลจำนวน 3 คน และครูที่มีประสบการณ์ในการสอนภาษาไทยจำนวน 10 คน และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนรัตนอุบลรัตน์ อำเภอฉวาง จังหวัดนครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 ซึ่งได้มาด้วยวิธีการสุ่ม

อย่างง่าย (simple random sampling) โดยการจับฉลากได้นักเรียนจำนวน 34 คน

ระยะเวลาในการวิจัย

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยทำการทดลองในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ ได้แก่ เครื่องมือที่ผู้วิจัยใช้ในการสังเคราะห์เอกสาร แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง การเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้ คือแบบฟอร์มการสังเคราะห์เอกสาร เครื่องมือใช้ในการสัมภาษณ์เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการรู้เรื่องการอ่านและสื่อสาร จากครูที่ได้รับรางวัล และครูที่มีประสบการณ์ในการสอนภาษาไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น เป็นแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured interviews) เครื่องมือที่ใช้สำหรับผู้เชี่ยวชาญเป็นแบบสอบถามสำหรับผู้เชี่ยวชาญเพื่อการตรวจสอบและประเมินร่างรูปแบบการจัดการเรียนรู้ เพื่อตรวจหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence : IOC) เครื่องมือที่ผู้วิจัยใช้ในการทดลองรูปแบบ มีดังนี้ แผนการจัดการเรียนรู้ภาษาไทย โดยมีองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 8 คาบ ซึ่งประกอบไปด้วยชื่อเรื่องสาระสำคัญ ตัวชี้วัด/จุดประสงค์การเรียนรู้ คุณลักษณะอันพึงประสงค์ กิจกรรมการเรียนรู้ การวัดผลและประเมิน สื่อ/แหล่งการเรียนรู้ แบบทดสอบก่อนเรียน แบบทดสอบหลังเรียน แบบสังเกตการปฏิบัติงานตามขั้นตอนของทักษะการรู้เรื่องการอ่านและสื่อสาร

ขั้นตอนในการวิจัย

ระยะที่ 1 ศึกษาสภาพการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยเพื่อเสริมสร้างการรู้เรื่องการอ่านและสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ประกอบด้วยขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 สังเคราะห์เอกสาร แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ขั้นตอนที่ 2 สัมภาษณ์เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการรู้เรื่องการอ่านและสื่อสาร จากครูที่ได้รับรางวัล และครูที่มีประสบการณ์ในการสอนภาษาไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

ระยะที่ 2 พัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยเพื่อเสริมสร้างการรู้เรื่องการอ่านและสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ประกอบด้วยขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ออกแบบรูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาไทย เพื่อเสริมสร้างการรู้เรื่องการอ่านและสื่อสารได้ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โดยการนำผลจากระยะที่ 1 มากำหนดแนวทางในการออกแบบรูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยเพื่อเสริมสร้างการรู้เรื่องการอ่านและสื่อสารได้

ขั้นตอนที่ 2 ตรวจสอบและประเมินร่างรูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยเพื่อเสริมสร้างการรู้เรื่องการอ่านและสื่อสาร โดยผู้เชี่ยวชาญและปรับปรุง

ระยะที่ 3 นำรูปแบบไปทดลองกับตัวอย่าง และปรับปรุงรูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยเพื่อเสริมสร้างการรู้เรื่องการอ่านและสื่อสาร ประกอบด้วยขั้นตอน คือ

ขั้นตอนที่ 1 การประเมินก่อนเรียนและหลังเรียน

ขั้นตอนที่ 2 การประเมินทักษะเรื่องการรู้เรื่องการอ่านและสื่อสารได้ ขั้นตอนที่ 3 การประเมินความสนใจและความร่วมมือในกิจกรรมรายกลุ่ม

ขั้นตอนที่ 4 การประเมินพฤติกรรมการเรียนรู้รายบุคคล

ขั้นตอนที่ 5 การทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยขอหนังสือขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลจากมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ไปยังครูที่ได้รับรางวัลและสอบถามแนวคิดจากครูที่มีประสบการณ์ในการสอนภาษาไทยที่เป็นตัวอย่างเพื่อขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูล นำแบบสัมภาษณ์ไปสัมภาษณ์ครู และผู้วิจัยรอรับแบบสัมภาษณ์กลับด้วยตัวเองหลังจากนั้นผู้วิจัยนำหนังสือขออนุญาตเก็บข้อมูลการวิจัย จากบัณฑิตวิทยาลัย เสนอต่อผู้บริหารโรงเรียน และดำเนินการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ

ที่กำหนดขึ้นเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการทดสอบก่อนเรียนหลังเรียน แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และแบบสังเกตการปฏิบัติงานตามขั้นตอนการจัดการเรียนรู้

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ข้อมูลการสังเคราะห์เอกสาร แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง วิเคราะห์โดยการสังเคราะห์เนื้อหา (Content analysis) และตรวจสอบคุณภาพของข้อมูลโดยการนำปัจจัยต่าง ๆ มาคัดกรอง คัดเลือกข้อมูลที่มีคุณภาพ มีความแม่นยำน่าเชื่อถือ และสอดคล้องกันมาสรุปเชื่อมโยงองค์ประกอบ เพื่อให้ได้องค์ความรู้ใหม่

2. ข้อมูลการสัมภาษณ์ครูมารวบรวมข้อมูล วิเคราะห์โดยนำข้อมูลมาจัดหมวดหมู่ตามความสำคัญ และตรงกับประเด็นที่ต้องการศึกษาและทำการสังเคราะห์เนื้อหา

3. การออกแบบรูปแบบผู้วิจัยนำผลจากการสังเคราะห์เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และผลจากการสังเคราะห์การสัมภาษณ์ครูที่มีประสบการณ์ในด้านการสอนภาษาไทย มาออกแบบร่างรูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาไทย

4. ข้อมูลการตรวจสอบประเมินร่างรูปแบบจากผู้เชี่ยวชาญ วิเคราะห์โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้องของทุกข้อประเด็นคำถาม

5. ข้อมูลการทดลองรูปแบบกับตัวอย่าง และทำการทดสอบวัดผลก่อนเรียน และหลังเรียน การทดสอบทักษะการรู้เรื่องการอ่านและสื่อสาร การประเมินความสนใจและความร่วมมือในกิจกรรมรายกลุ่ม การประเมินพฤติกรรมการเรียนรู้รายบุคคล และทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยการรวบรวมคะแนนปฏิบัติงานในทุกกิจกรรมและหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบที

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาสภาพการจัดการเรียนรู้ภาษาไทย มีดังนี้

1.1 ผลการสังเคราะห์ข้อมูลแนวคิดทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องสรุปได้ว่า นักเรียนเป็นผู้สร้างระบบความเข้าใจด้วยตนเอง นักเรียนจะออกไปสังเกตสิ่งที่ตนอยากรู้ ศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองและศึกษาแบบกลุ่ม ออกแบบวางแผนและมาร่วมกันอภิปราย สรุปผลการค้นพบและสร้างองค์ความรู้ใหม่ โดยมีครูเป็นผู้จัดระเบียบในการทำงาน และให้ข้อเสนอแนะต่าง ๆ และฝึกฝนให้นักเรียนรู้จักคิด รู้จักใช้เหตุผล และให้นักเรียนลงมือทำด้วยตนเอง เป็นการสอนที่ให้นักเรียนได้เรียนรู้วิธีการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง และสามารถทำความเข้าใจกับสิ่งที่อ่าน สามารถนำไปใช้พัฒนาการอ่าน เพื่อพัฒนาความรู้และมีส่วนร่วมในสังคม

1.2 ผลจากการสัมภาษณ์ครูที่ได้รับรางวัลในด้านการสอนภาษาไทย และแนวคิดจากครูที่มีประสบการณ์ในการสอนภาษาไทย สรุปได้ว่าแนวคิดการจัดการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการรู้เรื่องการอ่านและสื่อสารได้ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น เกี่ยวกับ 1) แนวคิดในการจัดการเรียนรู้ภาษาไทย มุ่งเน้นให้นักเรียนมีทักษะในการอ่านและเข้าใจสิ่งที่อ่าน มีทักษะการเขียนให้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ มีทักษะในการฟังและรับรู้เรื่องราวอย่างมีประสิทธิภาพ มีทักษะการพูดได้ตรงตามโอกาส และมีทักษะในการสื่อสารได้ถูกต้องตรงตามจุดประสงค์ ฝึกให้นักเรียนแสวงหาความรู้ด้วยตนเองและสามารถสรุปองค์ความรู้ได้ 2) หลักการ วิธีการในการจัดการเรียนภาษาไทย คือใช้หลักการกระบวนการทำซ้ำ เพื่อให้นักเรียนเกิดความชำนาญ ส่งเสริมให้นักเรียนสืบค้นข้อมูล และรู้จักวิธีการแสวงหาความรู้ และสามารถนำความรู้ที่ได้มาใช้ในการสื่อสารด้วยวิธีการต่าง ๆ ครูเป็นเพียงผู้เสนอแนะแนวทางและวิธีการ ควรใช้สื่อเทคโนโลยีที่นักเรียนสนใจมาจัดกิจกรรมการเรียนรู้จัดทำสื่อการสอนให้สอดคล้องกับเนื้อหา 3) ปัญหาในการจัดการเรียนการสอนภาษาไทย คือ ขาดการเอาใจใส่ และมีพื้นฐานมาไม่ดี การแก้ปัญหาในการจัดการเรียน

ภาษาไทยโดยการกระตุ้นให้เห็นความสำคัญและตระหนักในคุณค่าภาษาไทย 4) ข้อเสนอแนะสำหรับการจัดการเรียนรู้ภาษาไทย คือการจัดการเรียนรู้โดยใช้สื่อการสอนที่นักเรียนสนใจและเหมาะสมกับวัยของนักเรียนเพื่อพัฒนาการอ่าน ครูสร้างความตระหนักให้นักเรียนรักและเห็นคุณค่าในการอ่าน

2. ผลการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาไทย เพื่อเสริมสร้างการรู้เรื่องการอ่านและสื่อสารได้ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นดังนี้

2.1 ผลการออกแบบร่างรูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาไทย มีองค์ประกอบคือ 1) หลักการและเหตุผล 2) เป้าหมายและวัตถุประสงค์ 3) เนื้อหาสาระที่จัดการเรียนรู้ 4) กิจกรรมการเรียนรู้ซึ่งมีขั้นตอนคือ นำเข้าสู่บทเรียน ทดสอบก่อนเรียน ปฏิบัติกิจกรรม 6 ชั้น (ได้แก่ การกำหนดประเด็นศึกษาค้นคว้า วางแผนการศึกษาค้นคว้า ดำเนินการศึกษาค้นคว้า การนำเสนอองค์ความรู้ในชั้นเรียน วิจารณ์องค์ความรู้ และสรุปผลการศึกษาค้นคว้า) 5) สื่อ/แหล่งการเรียนรู้ และ 6) การวัดผลและประเมินผล

2.2 ผลการตรวจสอบประเมินร่างรูปแบบโดยผู้เชี่ยวชาญ สรุปได้ว่าการตรวจสอบร่างรูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาไทย เพื่อเสริมสร้างการรู้เรื่องการอ่านและสื่อสารได้ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จากผู้เชี่ยวชาญ พบว่าร่างรูปแบบมีความเหมาะสม โดยมีค่า IOC เท่ากับ 0.87 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์

3. ผลการทดลองใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาไทย เพื่อเสริมสร้างการรู้เรื่องการอ่านและสื่อสารได้ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ดังนี้

3.1 ผลการทดสอบโดยใช้แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนรูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาไทย เพื่อเสริมสร้างการรู้เรื่องการอ่านและสื่อสารได้ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

ตารางที่ 1 การเปรียบเทียบความสามารถทางการเรียนของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน

ความสามารถทางการเรียน	n	\bar{X}	S	t
ก่อนเรียน	34	18.24	10.67	11.08*
หลังเรียน	34	24.85	6.25	

*มีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05

จากตารางพบว่า คะแนนก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 18.24 คะแนนหลังเรียนมีค่าเท่ากับ 24.85 เมื่อนำคะแนนผลสัมฤทธิ์มาเปรียบเทียบพบว่า คะแนนหลังเรียนสูงกว่าคะแนนก่อนเรียนที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

3.2 ผลการประเมินทักษะเรื่องการรู้เรื่องการอ่านและสื่อสารได้ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น มีดังนี้

3.2.1 ทักษะการกำหนดประเด็นศึกษาค้นคว้าจากการทำกิจกรรมกลุ่ม การนำเสนอภายในกลุ่ม และการสรุปภาพรวม ของคะแนนทุกกลุ่มได้คะแนน 8.50 ถือว่าผ่านเกณฑ์ตามที่กำหนดไว้

3.2.2 ทักษะวางแผนการศึกษาค้นคว้าทำกิจกรรมกลุ่ม การออกแบบวางแผน พบว่าการนำเสนอในชั้นเรียน และการสรุปภาพรวม ของคะแนนทุกกลุ่มได้คะแนนเฉลี่ย 8.49 ถือว่าผ่านเกณฑ์ตามที่กำหนดไว้

3.2.3 ทักษะดำเนินการศึกษาค้นคว้าทำกิจกรรมกลุ่ม พบว่าในขั้นตอนการสืบค้น ขั้นตอนของการอ่าน ในขั้นตอนของการวิเคราะห์ ในขั้นตอนของการวิพากษ์ในชั้นเรียน และขั้นตอนการสรุปเนื้อหาจากการศึกษาค้นคว้า เมื่อพิจารณาโดยภาพรวมพบว่า 5 กลุ่ม ผ่านเกณฑ์ที่กำหนด และกลุ่มที่ไม่ผ่านเกณฑ์ คือกลุ่มที่ 6 ซึ่งมีคะแนนไม่ผ่านเกณฑ์ที่กำหนด

3.2.4 ทักษะการนำเสนอองค์ความรู้ในชั้นเรียนจากการทำกิจกรรมกลุ่มการนำเสนอองค์ความรู้ เป็นเอกสารและการนำเสนอองค์ความรู้ในชั้นเรียนเป็นบรรยาย โดยภาพรวมของคะแนนทุกกลุ่มได้คะแนน 17.32 คะแนนถือว่าผ่านเกณฑ์ตามที่กำหนดไว้

3.2.5 ทักษะขั้นตอนวิจารณ์องค์ความรู้ โดยภาพรวมของคะแนนทุกกลุ่มได้คะแนนเฉลี่ย 16.83 คะแนน ถือว่าผ่านเกณฑ์ตามที่กำหนดไว้

3.2.6 ทักษะขั้นตอนสรุปผลการศึกษาค้นคว้าทำกิจกรรมกลุ่ม ขั้นตอนวิจารณ์องค์ความรู้และขั้นตอนสรุปผลการศึกษาค้นคว้า โดยภาพรวมของคะแนนทุกกลุ่มได้คะแนนเฉลี่ย 16.83 คะแนน ถือว่าผ่านเกณฑ์ตามที่กำหนดไว้

3.3 ผลการประเมินความสนใจและความร่วมมือในกิจกรรมกลุ่มพบว่าความสนใจและให้ความร่วมมือในกิจกรรมกลุ่ม การปฏิบัติกิจกรรมการเรียน สรุปโดยภาพรวมพบว่า มีคะแนนผ่านเกณฑ์ตามที่กำหนด

3.4 ผลการประเมินพฤติกรรมการเรียนรู้รายบุคคลพบว่า พฤติกรรมการเรียนรู้รายบุคคลในการปฏิบัติ การเรียน คะแนนเฉลี่ยสูงสุดคือยอมรับฟังความคิดเห็นผู้อื่น ($\bar{x} = 2.62$) รองลงมาคือมุ่งมั่นในการทำงาน ($\bar{x} = 2.53$) และโดยภาพรวมพบว่ามีคะแนนผ่านเกณฑ์ตามที่กำหนดไว้

3.5 ผลการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการรู้เรื่องการอ่านและสื่อสารได้สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นพบว่า ความสามารถในการทดสอบแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการรู้เรื่อง การอ่านและสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น นักเรียนที่ได้คะแนนสูงสุด คือ เลขที่ 18 และ 30 (56 คะแนน) และผลคะแนนเฉลี่ยของทั้งห้อง 84.55 คะแนน ซึ่งผ่านเกณฑ์ตามที่กำหนดไว้

อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาวิจัยเรื่องรูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาไทย เพื่อส่งเสริมการรู้เรื่องการอ่านและสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สามารถอภิปรายผลได้ ดังนี้

1. จากผลการศึกษาสภาพการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยเพื่อเสริมสร้างการรู้เรื่องการอ่านและสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นชั้นตอนที่ 1 จากการศึกษาเอกสาร แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง กับแนวทาง หรือวิธีการส่งเสริมความสามารถในการอ่าน พบว่าการพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนรู้ภาษาไทย นักเรียนเป็นผู้สร้างความเข้าใจด้วยตนเอง ศึกษาค้นคว้าในสิ่งที่ตนเองสนใจ และนำมาออกแบบวางแผนอภิปรายร่วมกัน จนสร้างองค์ความรู้ใหม่ด้วยตนเอง โดยมีครูเป็นผู้จัดระเบียบในการทำงาน ที่ได้ผลมาอย่างนี้เพราะ เมื่อนักเรียนทำในสิ่งที่ตนเองสนใจนักเรียนจะมีความกระตือรือร้นในการสืบหาข้อมูลและคำตอบด้วยตนเอง ครูมีหน้าที่คอยชี้แนะแนวทางวิธีการและส่งเสริมความรู้ ตลอดจนฝึกฝนให้นักเรียนเกิดความชำนาญ จนกลายเป็นทักษะต่อไป ซึ่งสอดคล้องกับ ฌักกาญญ์ วิรัตน์ชัยวรรณ (2561) ได้กล่าวว่า ทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเอง (Constructivism) เป็นทฤษฎีที่ให้ความสำคัญกับกระบวนการและวิธีการของบุคคลในการสร้างความรู้ความเข้าใจจากประสบการณ์ และขั้นตอนที่ 2 สัมภาษณ์เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการรู้เรื่องการอ่านและสื่อสารได้ จากครูที่ได้รับรางวัล และครูที่มีประสบการณ์ในการสอนภาษาไทยเกี่ยวกับ 1) แนวคิดในการจัดการเรียนรู้ พบว่ามุ่งเน้นให้นักเรียนมีทักษะในการอ่าน เขียน ฟัง พูดและดูอย่างมีประสิทธิภาพ 2) หลักการในการจัดการเรียนรู้ภาษาไทย พบว่า ควรใช้กระบวนการทำซ้ำในเรื่องของการอ่าน เพื่อให้เกิดความชำนาญและรู้จริง จนพัฒนามาเป็นทักษะ ซึ่งสอดคล้องกับ

นพดล จันทรเพ็ญ (2531), วัฒนะ บุญจับ (2541) และกอบกาญจน์ วงศ์วิสิทธิ์ (2551) ที่กล่าวว่า การอ่านในใจนี้ หากมีการฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอ การจับใจความก็จะคล่องแคล่วทำให้สามารถอ่านได้รวดเร็วยิ่งขึ้นซึ่งจะมีผลในการพัฒนาการอ่านโดยตรง 3) ปัญหาในการจัดการเรียนการสอนภาษาไทย พบว่านักเรียนอ่านไม่ออก ไม่เข้าใจสิ่งที่อ่าน เขียนสื่อความหมายไม่ได้ ขาดการเอาใจใส่ แก้ปัญหาโดยการกระตุ้นให้นักเรียนเห็นความสำคัญของภาษาไทย และพัฒนาการอ่านทีละขั้นตอนเป็นรายบุคคล ซึ่งสอดคล้องกับ สุรางค์ ไคว์ตระกูล (2541) กล่าวว่า งานสำคัญของครู คือการช่วยนักเรียนแต่ละคนเกิดการเรียนรู้ หรือมีความรู้และมีทักษะตามที่หลักสูตรวางไว้ ดังนั้นกระบวนการเรียนรู้เป็นรากฐานของการสอนที่มีประสิทธิภาพ 4) ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ภาษาไทย พบว่าการจัดการเรียนรู้โดยใช้สื่อการสอนที่นักเรียนสนใจและเหมาะสมกับวัย จะช่วยกระตุ้นความสนใจในการพัฒนาการอ่านมากยิ่งขึ้น ที่ได้ผลมาเป็นแบบนี้เพราะ การจัดการเรียนการสอนรู้ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 ซึ่งกำหนดมาตรฐานการเรียนรู้ใน 5 กลุ่มสาระ จึงเป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้ โดยมุ่งเน้นให้นักเรียนมีทักษะในด้านการอ่าน เขียน ฟัง ดูและพูด หลักภาษาไทย วรรณคดีและวรรณกรรม และฝึกฝนโดยชำนาญ โดยการแสวงหาความรู้ด้วยตนเองจนเกิดเป็นทักษะ ครูมีหน้าที่แนะนำวิธีการและช่วยในการแก้ปัญหาต่าง ๆ ให้กับนักเรียนในการจัดการเรียนรู้เท่านั้น

2. จากผลการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยเพื่อเสริมสร้างการรู้เรื่องการอ่านและสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ขั้นตอนที่ 1 ผู้วิจัยได้นำผลจากระยะที่ 1 มากำหนดแนวทางในการออกแบบร่างรูปแบบการจัดการเรียนรู้ โดยมี 1) หลักการและเหตุผล 2) เป้าหมายและวัตถุประสงค์ 3) เนื้อหาสาระที่จัดการเรียนรู้ 4) กิจกรรมการเรียนรู้ซึ่งมีขั้นตอนคือ นำเข้าสู่บทเรียน ทดสอบก่อนเรียน ปฏิบัติกิจกรรม 6 ขั้น (ได้แก่ การกำหนดประเด็นศึกษาค้นคว้า วางแผนการศึกษาค้นคว้า ดำเนินการศึกษาค้นคว้า การนำเสนอองค์ความรู้ในชั้นเรียน วิจารณ์องค์ความรู้ สรุปผลการศึกษาค้นคว้า) 5) สื่อ/แหล่งการเรียนรู้ 6) การวัดผลและประเมินผล 7) สื่อ/แหล่งการเรียนรู้ 8) การวัดผลและประเมินผล ที่ได้ผลมาอย่างนี้เพราะผู้วิจัยได้ศึกษาแนวทางในการส่งเสริมการรู้เรื่องการอ่านและสื่อสารได้ โดยมีเป้าหมายให้นักเรียนร้อยละ 80 มีความรู้และพัฒนาตนเองได้ คิดได้คิดเป็น ทำเป็นและรักการอ่าน โดยการแสวงหาความรู้ และเลือกประเด็นศึกษาค้นคว้าที่ตัวเองสนใจ นักเรียนจะได้ดำเนินการเรียนรู้ในทุกขั้นตอนด้วยตนเอง จนสามารถสร้างองค์ความรู้ใหม่ได้ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ เบญจมาศ โกมลไสย (2537) อ้างถึงใน บุญรอด โชติวิชรา (2547) ว่านักเรียนมีความสนใจในด้านการอ่านยิ่งขึ้น หากได้อ่านเนื้อเรื่องที่อยู่ในความสนใจของนักเรียน และสอดคล้องกับ จักริน โปธิทอง (2545) ที่ได้กล่าวว่าหากผู้เรียนได้เลือกบทอ่านเองตามความสนใจจะเข้าใจสิ่งที่อ่านได้ดีกว่าที่ผู้เรียนต้องอ่านบทอ่านที่ครูเลือกให้หรืออ่านบทเดียวกันทั้งชั้น โดยครูผู้สอนแนะนำทางให้ผู้เรียนสามารถทำกิจกรรมได้ด้วยตนเอง และทำแบบฝึกหัดตลอดทั้งกิจกรรมตามจุดประสงค์ที่วางไว้ ทำให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาความสามารถในการอ่านได้ดีขึ้นตามลำดับ (กระทรวงศึกษาธิการ 2551) ขั้นตอนที่ 2 ตรวจสอบและประเมินร่างรูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยเพื่อเสริมสร้างการรู้เรื่องการอ่านและสื่อสารได้ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โดยผู้เชี่ยวชาญ ที่ได้ผลมาอย่างนี้เพราะจากการตรวจสอบร่างรูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาไทย จากผู้เชี่ยวชาญพบว่าร่างรูปแบบมีความเหมาะสม โดยมีค่า IOC เท่ากับ 0.87 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์

3. จากผลการนำรูปแบบไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง และปรับปรุงรูปแบบการ ผู้วิจัยได้ทำการทดลองตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาไทย เพื่อเสริมสร้างการรู้เรื่องการอ่านและสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น และทำการประเมินผลการทดลอง พบว่าโดยภาพรวมนักเรียนผ่านเกณฑ์ในทุกขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ ที่ผลเป็นอย่างไรเพราะ นักเรียนได้ศึกษาประเด็นศึกษาค้นคว้าตามที่ตนเองสนใจ สอดคล้องกับงานวิจัยของ บุญช่วย สายราม (2552) ที่กล่าวไว้โดยสรุปว่า กิจกรรมที่ทำให้นักเรียนสนใจจะช่วยให้นักเรียนเห็นความสำคัญของการอ่านและพยายามที่จะพัฒนาการอ่านของตนเองและมีความสุขในการอ่าน และได้ร่วมกันทำกิจกรรมเป็นรายบุคคลและทำกิจกรรมรายกลุ่ม ทั้งนี้เนื่องจากการใช้รูปแบบการจัดการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยเพื่อเสริมสร้างการรู้เรื่องการอ่านและสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น เป็นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ซึ่งเป็นไปตาม

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตรา 24 (กระทรวงศึกษาธิการ 2544) คือการจัดกิจกรรม ที่คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล นักเรียนมีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พลายนพิตย ศิริอรธร (2553) ที่พบว่า การอ่านเป็นสิ่งสำคัญที่จะต้องตระหนักโดยต้องกระทำอย่างต่อเนื่องจนเป็นนิสัยของบุคคลและสามารถถ่ายทอด ส่งเสริม สนับสนุน การอ่านไปสู่ผู้อื่น และงานวิจัยของ พิรุณ อนุวัชศิริวงศ์ และถิรนนท์ อนุวัชศิริวงศ์ (2554) ที่พบว่าเมื่ออ่านแล้วสามารถถ่ายทอดให้ผู้อื่นเข้าใจได้ การอ่านยังทำให้ผู้อ่านเกิดความคิด รู้จักใคร่ครวญในสิ่งที่ได้อ่าน ช่วยสร้างสมาธิให้กับผู้อ่าน ได้พัฒนาตนเอง เกิดความเพลิดเพลินและเกิดแรงบันดาลใจจากสิ่งที่ได้อ่าน และช่วยกันวางแผน ออกความคิดเห็นและมีส่วนร่วมในการตัดสินใจร่วมกัน มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกันและรู้จักแบ่งงานกันทำตามความถนัดของแต่ละคน สร้างความสามัคคีในหมู่คณะ และร่วมกันรับผิดชอบงานและได้ร่วมกันทำงานให้บรรลุเป้าหมายพร้อมกัน การทำงานร่วมกัน เมื่อมีการออกความคิดเห็น จะมีการตัดสินใจโดยการใช้เสียงข้างมาก นักเรียนจะรู้จักใช้สิทธิ์ของตนแบบประชาธิปไตย เมื่อเพื่อนทำงานผิดพลาดนักเรียนจะรู้จักการยื่นมือเข้ามาช่วยและคอยให้กำลังใจกันและกัน เพื่อให้บรรลุเป้าหมายในการทำงานเป็นกลุ่ม นักเรียนจะรู้จักข้อผิดพลาด การแก้ไข และการสร้างกำลังใจให้กันและกัน เมื่องานในกลุ่มออกมาดีทุกคนจะมีความภูมิใจในการทำงานร่วมกัน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. นำรูปแบบการจัดการเรียนรู้ไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาทักษะการอ่านในภาษาอื่น และนำไปเป็นสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ เพื่อการพัฒนาความสามารถในการเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
2. ครูควรมุ่งเน้นการจัดกิจกรรมบูรณาการในการพัฒนาด้านการเขียน และการฟังควบคู่ไปด้วย
3. ก่อนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ไปใช้ ครูควรเตรียมแหล่งข้อมูลให้นักเรียนทั้งในรูปแบบของสื่อการเรียน ใบความรู้ ประกอบกิจกรรม และวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่มีข้อมูลความรู้ให้นักเรียนได้ศึกษาค้นคว้าด้วยตัวเอง และให้สอดคล้องกับสาระสำคัญและผลการเรียนรู้ เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพสูง

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการรู้เรื่องการอ่านและสื่อสารได้
2. ผู้วิจัยควรเพิ่มทักษะด้านการจัดการเรียนรู้ที่ก้าวสู่ศตวรรษที่ 21 โดยเฉพาะทักษะด้านเทคโนโลยีและสารสนเทศ โดยการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการสื่ออิเล็กทรอนิกส์

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ได้ ต้องขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงในความอนุเคราะห์ของ ดร.ปรีชา สามัคคี ประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.ไกรเดช ไกรสกุล กรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ รวมถึงคณาจารย์ประจำหลักสูตรคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช และผู้เชี่ยวชาญ รองศาสตราจารย์วิฑูรย์ เวชประสิทธิ์ นางอมรรัตน์ เจริญพร นางวาสนา หมุนว้าง นางจุไรภรณ์ จันทร์จิตตะการ และนางรุจิรา จิตติมงคล ที่ให้ความอนุเคราะห์ตรวจสอบ แก้ไข ปรับปรุง และให้ข้อเสนอแนะต่าง ๆ ในการพัฒนาเครื่องมือวิจัย ขอขอบพระคุณผู้บริหารและครูผู้สอนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 12 ที่กรุณาได้ให้ความร่วมมือในการให้ผู้วิจัยสัมภาษณ์เพื่อการวิจัย และขอขอบคุณผู้บริหารโรงเรียนธนรัตน์อุปถัมภ์ คณะครูและนักเรียนทุกคน ที่ส่งเสริมสนับสนุนและขอบคุณทุกคนในครอบครัวที่ให้อาสาใจแก่ผู้วิจัยจนประสบผลสำเร็จ ประโยชน์และคุณค่า

ของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ขอมอบให้ทุกท่านเพื่อนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- ศึกษาธิการ, กระทรวง. **หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544**. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ, 2544.
- . **กิจกรรมส่งเสริมการอ่าน**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภา ลาดพร้าว, 2546.
- . **พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ**. กรุงเทพฯ: องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.), 2546.
- . **หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ, 2551.
- . **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**. กรุงเทพฯ: คุรุสภาลาดพร้าว, 2552.
- . **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**. กรุงเทพฯ: คุรุสภาลาดพร้าว, 2553.
- . **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**. (ออนไลน์) (อ้างเมื่อ 11 กุมภาพันธ์ 2562). จาก <http://www.curriculum51.net/upload/cur-51.pdf>
- กอบกาญจน์ วงศ์วิสิทธิ์. **ทักษะภาษาเพื่อการสื่อสาร**. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์, 2551.
- จรีลักษณ์ จิรวินุรณ์. **คู่มือครูและผู้ปกครองสำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ความจำ**. กรุงเทพฯ: องค์การการค้าของคุรุสภา, 2546.
- จักกรีน โปธิ์ทอง. **การสอนอ่านแบบกว้างขวางเพื่อส่งเสริมความเข้าใจการอ่านภาษาอังกฤษ การรู้คำศัพท์ และทัศนคติเชิงบวกต่อการอ่าน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เชียงใหม่: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2545.**
- ณัชชาภักฎญ์ วิรัตน์ชัยวรรณ. **ทฤษฎีการเรียนรู้กลุ่มมนุษยนิยม (Humanism)**. (ออนไลน์) 2561 (อ้างเมื่อ 27 มิถุนายน 2561). จาก <http://www.learners.in.th>
- นพดล จันทรเพ็ญ. **การใช้ภาษาไทย**. กรุงเทพฯ: แสงการพิมพ์, 2535.
- บุญช่วย สายราม. **การพัฒนาการดำเนินงานส่งเสริมนิสัยรักการอ่านของนักเรียนโรงเรียนบ้านหนองทัพ อำเภอน้ำยืน จังหวัดอุบลราชธานี**. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2552.
- เบญจมาศ โกมลไสย. **ผลของการสอนแบบ เอ็ม ไอ เอ ที่มีต่อความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและความสนใจในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4**. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2537.
- พลายพิชัย ศิริอรรด. **การพัฒนาการดำเนินงานส่งเสริมนิสัยรักการอ่านของนักเรียนโรงเรียนไฟโรจน์วิทยาลัย อำเภอมืองร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด**. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2553.
- พิรุณ อนวัชศิริวงศ์ และถิรนนท์ อนวัชศิริวงศ์. **อ่านสร้างสุข:สร้างวัฒนธรรมการอ่าน สร้างการอ่านให้เป็นวัฒนธรรม**. กรุงเทพฯ: แพลนพลันท์ตั้ง, 2554.
- วัฒน์ะ บุญจับ. **ศาสตร์แห่งการใช้ภาษา**. กรุงเทพฯ: กองวรรณกรรมและประวัติศาสตร์ กรมศิลปากร, 2541.
- สุรางค์ ไคว์ตระกูล. **จิตวิทยาการศึกษา**. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2556.